

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 8. 2024, sp. zn. 14 To 93/2024, ECLI:CZ:VSPH:2024:14.TO.93.2024.1

Číslo: 56/2025

Právní věta:

Důvod nepřipustnosti vydání podle § 91 odst. 1 písm. o) z. m. j. s. nezakládá sama o sobě skutečnost, že vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, neobsahuje ve výčtu zemí, které pokládá za bezpečné, i zemi, do které má být vyžádaný vydán.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.08.2024

Spisová značka: 14 To 93/2024

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Právní styk s cizinou

Předpisy: § 91 odst. 1 písm. o) z. m. j. s.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl stížnost vyžádaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2024, č. j. Nt 427/2023-558.

Z odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen městský soud) rozhodl, že podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.) a článku 1 Evropské úmluvy o vydávání z 13. 12. 1957, vyhlášené pod č. 549/1992 Sb., ve znění prvního dodatkového protokolu z 15. 10. 1975, vyhlášeného pod č. 29/1997 Sb. a druhého dodatkového protokolu ze 17. 3. 1978 vyhlášeného pod č. 30/1997 Sb., je přípustné vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do Korejské republiky pro skutek, který je uveden v příkazu k zatčení vydaném pod č. j. 2023-10685 dne 5. 7. 2023 Okresním soudem v Pusanu a jeho příloze označené jako Shrnutí skutkové podstaty trestného činu. Ve výroku usnesení městský soud podrobně popsal skutek, k jehož stíhání je vyžádaný žádán. Rozhodl též, že vydání je přípustné za současného přijetí ujištění ministra spravedlnosti Korejské republiky uvedeného v žádosti ze dne 27. 11. 2023, že v případě vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do Korejské republiky budou dodržena jeho lidská

práva stanovená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950, a Ústava Korejské republiky a Trestní řád Korejské republiky zaručující vyžádanému dodržování jeho lidských práv, tedy zákaz mučení, právo na spravedlivý proces a zásadu *nulla poena sine lege*, včetně práva na obhajobu.

2. V odůvodnění usnesení městský soud připomněl, že vyžádaný byl zadržen dne 3. 11. 2023 v 09:30 hod. v Praze na mezinárodním letišti Václava Havla v Praze Ruzyni. Usnesením městského soudu ze dne 5. 11. 2023, sp. zn. Nt 427/2023, bylo rozhodnuto o jeho vzetí do předběžné vazby. Stížnost vyžádaného proti citovanému usnesení byla zamítnuta usnesením Vrchního soudu v Praze (dále jen vrchní soud) ze dne 23. 11. 2023. Žádost vyžádaného o propuštění z předběžné vazby byla zamítnuta usnesením městského soudu ze dne 20. 12. 2023 a jeho stížnost proti citovanému usnesení zamítl dne 18. 1. 2024 vrchní soud. Ústavnost předběžné vazby vyžádaného posuzoval Ústavní soud, který usnesením sp. zn. [III. ÚS 533/24](#) ze dne 20. 3. 2024 ústavní stížnost vyžádaného odmítl.

3. V odstavci 4 odůvodnění napadeného usnesení městský soud vyjmenoval důkazy, které měl k dispozici pro své rozhodnutí. V následujících odstavcích shrnul obsah výpovědí a dalších vyjádření vyžádaného. Zdůraznil, že vyžádaný se svým vydáním do Korejské republiky nesouhlasí a spáchání jednání, pro které má být vydán, popírá. Podle názoru městského soudu si vyžádaný protirečil, když odpovídal na dotazy ohledně konkrétních okolností týkajících se jeho případného pronásledování. Nejprve uváděl, že měl zakázaný vstup do Korejské republiky, následně uvedl, že v roce 2023 povolení dostal, aniž rozdíl v přístupu korejských úřadů k možnosti vstupu vysvětlil. Stejně tak není městskému soudu zřejmé, proč spojuje Korejskou vládu s korejskou mafií. Vyžádaný tvrdil, že jde o vykonstruované řízení, za kterým stojí dva velmi bohatí Korejci. Uvedl také, že se obává o svůj život v případě vydání, ani k tomu však nezmínil žádné konkrétní skutečnosti. Městský soud předeslal, že hodnotil výpověď vyžádaného z veřejného zasedání na základě zásad bezprostřednosti a ústnosti. Jeho tvrzení posoudil jako nevěrohodná. Městský soud dále citoval z obsahu vyjádření vyžádaného k výsledku, který se konal dne 7. 2. 2024, a vyjádření k návrhu státní zástupkyně na vyslovení přípustnosti jeho vydání. Vyžádaný projevil nesouhlas s popisem situace, která měla nastat po jeho příletu do Korejské republiky, kde údajně chtěl vyřešit finanční problémy, které mu vznikly nedosažitelností jeho finančních prostředků, které uložil u korejské banky. Tvrdil, že poškozeným je on. Zmínil, že na radu pana K. F. S. převedl převážnou většinu předmětné finanční částky 210 000 000 KRW na účet matky jmenovaného. K tomu také doložil písemná vyjádření poškozeného a dalších svědků, která mají dokládat, že vyžádaný je v roli poškozeného. Předložil též doklad, který má prokazovat uhrazení škody v trestní věci a žádal soud, aby tuto skutečnost ověřil i s ohledem na teoreticky možnou existenci institutu účinné lítosti pro případ náhrady škody. Městský soud poukázal na to, že těmito argumenty se zabývala již státní zástupkyně, zejména ve vztahu ke skutečnosti, že vyžádaný měl převést převážnou část finančních prostředků matce pana K. F. S. Vyžádaný je přesvědčen, že korejská strana předkládá neúplné informace a naznačil tendenčnost či manipulace. Podle názoru městského soudu ale bez doložení svých tvrzení jiným důkazem než jen vlastní výpovědí vyžádaného.

4. Městský soud konstatoval, že předběžné šetření realizované státní zástupkyní k otázce standardu dodržování lidských práv v Korejské republice považuje za naprosto dostatečné, bez nutnosti jeho doplnění. Zmínil, že poté, co Ministerstvo spravedlnosti ČR potvrdilo, že vzhledem k malé frekvenci mezinárodní justiční spolupráce s Korejskou republikou není k dispozici ani informace Zastupitelského úřadu ČR v Soulu ani stanovisko odboru lidských práv a transformační politiky Ministerstva zahraničních věcí ČR o stavu lidských práv, vyžádala státní zástupkyně od zastupitelského úřadu ČR v Soulu aktualizaci informací o stavu dodržování lidských práv při výkonu trestní justice a trestního stíhání v dožadujícím státu. Po konzultaci s mezinárodním odborem trestním Ministerstva spravedlnosti ČR, vyžádala dodatkové informace, včetně diplomatických záruk. Podle městského soudu bylo potvrzeno, že než Rada Evropy jako významná platforma smluv o této

formě mezinárodní spolupráce přizve nečlenský stát Rady Evropy k přistoupení ke smlouvě, resp. umožní tomuto přistoupení, uplatňuje náročnou proceduru, ve které se daný stát hodnotí i z hlediska jeho připravenosti plnit závazky z dané úmluvy, a to včetně lidskoprávních. Členské státy Rady Evropy přitom mají možnost vznést námitky proti tomu, aby se takový třetí stát stal smluvní stranou konkrétní úmluvy. V případě Korejské republiky se tak nestalo. Městský soud uzavřel, že neexistují žádné poznatky o nižším než požadovaném standardu dodržování lidských práv v Korejské republice.

5. Z dodatku k žádosti o extradici ze dne 24. 4. 2024 městský soud zjistil podrobnosti o trestním stíhání vedeném v Korejské republice, konkrétně role jednotlivých osob figurujících v žádosti o vydání a jejích přílohách a ve výpovědi vyžádaného, přičemž žádný z důkazů shromážděných v rámci trestního řízení vedeného v Korejské republice podle městského soudu neprokazuje zapojení osoby identifikované jménem K. F. S. nebo jeho matky. Pokud jde o tvrzení vyžádaného, že si vydělal částku 350 000 USD obchodními aktivitami, uložil si ji na svůj účet u korejské banky Change Bank nebo u její právní nástupkyně, a poukázal část těchto peněz, a to částku 210 000 000 KRW na bankovní účet matky osoby jménem K. F. S., korejské orgány toto tvrzení označily jako nespolehlivé s tím, že existují dostatečné důkazy pro obvinění vyžádaného bez ohledu na jeho tvrzení. Důkazní materiály byly podle městského soudu předloženy v dostatečném rozsahu pro závěr o podezření na spáchání předmětné trestné činnosti vyžádaným.

6. Městský soud též konstatoval, že součástí dodatkových informací je i sdělení, že vězení, vazební věznice a věznice Korejské republiky dodržují příslušné korejské právní předpisy a mezinárodní předpisy o lidských právech. Zadrženým je zaručena bezpečná vazba. Mají právo se vidět se svou rodinou nebo právníky, pokud chtějí. Nejsou vystaveni jakékoli nucené práci a jsou jim poskytovány různé služby, včetně lékařské služby, které jsou poskytovány i cizím zadrženým osobám.

7. V odstavci 12 odůvodnění napadeného usnesení městský soud zaujal stanovisko k jednotlivým okolnostem, které mají za následek nepřípustnost vydání, vyjmenovaným v ustanovení § 91 odst. 1 z. m. j. s. Mimo jiné poukázal na to, že jednání, pro které je vyžádaný žádán, by bylo možno posoudit podle práva České republiky jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, za nějž hrozí uložení trestu odnětí svobody na dvě léta až osm let. Zdůraznil také, že nebylo zjištěno, že by vydání vyžádaného bylo v rozporu se závazky České republiky vyplývajících ze smluv o lidských právech a základních svobodách. V té souvislosti odkázal na skutečnosti uvedené ve vztahu k Radě Evropy, kdy Korejská republika se zavázala k dodržování Evropské úmluvy o lidských právech. Podle městského soudu není dána ani důvodná obava z vystavení vyžádaného pronásledování, neboť s ohledem na obsah vyžádaných zpráv neexistují žádné indicie pro závěr o hrozícím špatném zacházení s vyžádaným po jeho případném vydání, a to jak z hlediska jeho osoby, tak z hlediska standardů dodržovaných ve vyžadujícím státu. Vyžádaný sice měl námitky proti způsobu výkonu jeho předchozího trestu odnětí svobody, nicméně ujištění korejské strany a informace poskytnuté o tom, jak probíhá omezení osobní svobody osob v tomto státě, považuje městský soud za důvěryhodné, a to i s ohledem na vyjádření českého zastupitelského úřadu v Soulu. Vyžádaný nezmínil žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by taková obava plynula. Městský soud dodal, že ani z podmínek stanovených Evropskou úmluvou o vydávání nevyplývá žádná překážka vydání vyžádaného.

8. Městský soud vysvětlil, proč zamítl návrhy vyžádaného na doplnění dokazování ve vztahu k náhradě škody a možnému institutu účinné lítosti listinným svědectvím osob, které vyjmenoval. Provedl důkaz jen listinou nazvanou potvrzení skutečnosti podepsanou osobou Z. Y., byť ani to nelze podle mínění městského soudu považovat za svědectví ve smyslu trestního řádu. Uzavřel, že z návrhů na doplnění dokazování nezjistil skutečnosti, které by zásadním způsobem zpochybňovaly spáchání trestného činu, pro který je vyžádaný žádán. Takové skutečnosti nezjistil ani ze zmíněné listiny. Její obsah je podle městského soudu v podstatných bodech v souladu se skutečnostmi, které uvedly dožadující orgány Korejské republiky. Zejména byl potvrzen převod 260 000 000 KRW na účet

vyžádaného, výběr 50 000 000 KRW vyžádaným a převod zbylé částky na účet třetí osoby vyžádaným. Ani údajné uhrazení škody vyžádaným nevede podle městského soudu k zásadnímu zpochybnění spáchání trestného činu. Naopak se jeví jako účelové jednání vyžádaného. Za překvapivé městský soud považuje, že obhajoba předkládá neověřená svědectví osob, která nemají oporu v důkazech předložených korejskou stranou, a současně nemá informaci o možné existenci institutu účinné lítosti u trestného činu, pro který je vyžádaný žádán. Takový postup se městskému soudu jeví jako účelový, směřující k průtahům ve věci. Městský soud dodal, že skutek, pro který je vyžádaný žádán, je trestným činem odpovídajícím trestnému činu podvodu podle českého trestního zákoníku. Nejde tedy o trestný čin daňový, kde by se snad dala existence institutu účinné lítosti teoreticky připustit. Ani případná existence tohoto institutu by podle městského soudu neměla vliv na přípustnost vydání vyžádaného, neboť by z povahy věci nezpochybňovala, že se trestný čin stal, ale byla by důsledkem následného jednání pachatele směřujícího k zastavení trestního stíhání nebo k možnému odklonu trestního řízení či uložení nižšího trestu.

9. Městský soud shrnul, že korejské orgány předložily dostatek konkrétních důkazů vedoucích k podezření, že se vyžádaný činu, k jehož stíhání je žádán, dopustil. Nebyly zjištěny žádné poznatky o nižším než požadovaném standardu dodržování lidských práv v Korejské republice a městský soud nemá ani pochybnosti o zákonném vedení trestního řízení v Korejské republice, kterou považuje za demokratickou zemi s justiční soustavou odpovídající představám Rady Evropy. Tvrzení obžalovaného, která naznačovala machinace s trestním řízením, či účelovost jeho vedení v Korejské republice, nebyla konkrétní. Městský soud je považuje za účelová, rozporná s důkazy předloženými dožadující stranou. Vydání obžalovaného podle jeho názoru nic nebrání, a je tedy přípustné. Navržené doplnění dokazování je nad rámec vydávacího řízení, a ve světle shora prezentovaných závěrů městského soudu by hraničilo s vměšováním se do trestního řízení dožadujícího státu. Zdůraznil, že o případné vině či nevině vyžádaného, nebo jiném postupu v trestním řízení, jsou příslušné rozhodnout pouze svrchované justiční orgány Korejské republiky. Ty také jistě budou v souladu se zákonem reagovat na změny, které mohou nastat nejen náhradou škody, ale např. i změněnou důkazní situací, stejně jako by tomu bylo např. při udělení milosti.

10. Proti tomuto usnesení podal vyžádaný stížnost ihned po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání. Stížnost byla následně odůvodněna obhájcem vyžádaného.

11. Vyžádaný namítl, že městský soud nezjistil správně skutkový stav a nadále přetrvávají jeho pochybnosti o dodržení zásad spravedlivého procesu justičními orgány Korejské republiky. Poukázal na to, že konstantně a zcela věcně namítal neúplnost materiálů dodaných justičními orgány Korejské republiky, z nichž nebylo možné dovodit skutečnosti nezbytné pro řádné posouzení přípustnosti jeho vydání. Proto žádal o doplnění informací, konkrétně o zaslání plné verze výsledku poškozeného Y.-S. J., ze kterého by se podávala ucelená verze průběhu událostí, a nikoliv jen jakýsi element tohoto výsledku, který je podle vyžádaného vytržen z kontextu. Dále požadoval poskytnutí výsledků dalších zainteresovaných osob, zejména pana J. P. či K.-J. K., a vyjasnění nepravdivých informací uvedených v žádosti justičních orgánů Korejské republiky stran pohybu peněžních prostředků. Tedy vysvětlení zjevných rozporů textu žádosti a přílohy č. 12 žádosti, když drtivá většina prostředků, které si měl údajně přivlastnit, jím byla odeslána na účet matky pana K. F. S., tedy osoby přímo figurující ve smluvním vztahu s domnělým poškozeným. Požadoval zaslání všech informací k zjištěnému pohybu předmětných finančních prostředků po údajném spáchání trestného činu a zaslání smlouvy, kterou mezi sebou měli vyžádaný a poškozený uzavřít. Dožadoval se také záruky týkající se práva na spravedlivý proces před justičními orgány Korejské republiky, respektive sdělení k podmínkám panujícím ve věznicích a vazebních věznicích Korejské republiky.

12. Tyto požadavky nebyly podle vyžádaného nekonkrétní, naopak zcela věcné. Nevedly by ani k významnému prodloužení extradičního řízení. Tím píše, pokud by jim bylo českými justičními orgány vyhověno již v čase, kdy o jejich doplnění poprvé žádal.

13. Vyžádaný citoval, že dne 12. 3. 2024 státní zástupkyně uvedla, že požadavky vyžádaného nevyhodnotila jako důležité okolnosti, které zásadním způsobem zpochybňují spáchání trestného činu, pro který se o vydání vyžádaného žádá, ve smyslu § 92 odst. 5 z. m. j. s. Přesto shledala důvodnost alespoň dalšího vysvětlení role osoby K. F. S. Podle vyžádaného to dokládá, že nejen on měl o žádosti korejské strany určité pochybnosti. Stejně tak státní zástupkyně vyžádala u korejských orgánů podrobnosti týkající se standardu dodržování lidských práv v rámci trestní justice a výkonu vazby a trestu odnětí svobody. V květnu 2024 bylo ze strany korejských orgánů dodáno doplnění jejich žádosti, které však podle vyžádaného žádné vysvětlení nepřineslo, naopak jen prohloubilo pochybnosti o zaručení spravedlivého procesu pro vyžádaného v Korejské republice.

14. Vyžádaný také poukázal na obsah vyjádření prokurátora Korejské republiky, který výslovně uvedl, že v průběhu vyšetřování příslušný úřad nemohl nalézt jakékoliv zapojení osoby identifikované jako K. F. S. nebo jeho matky do tohoto případu. Podle vyžádaného je zarážející, že prokurátor kategoricky popírá zapojení osoby K. F. S. do děje událostí, aniž by jej identifikoval. O matce pana K. F. S. nejsou uváděny žádné konkrétní informace, a to ani informace týkající se její totožnosti. Podle názoru vyžádaného není zřejmé, zda k těmto osobám orgány Korejské republiky vůbec prováděly nějaká relevantní šetření. Naopak, s ohledem na absenci základních informací o těchto osobách, lze podle názoru vyžádaného zjišťování relevantních informací ve vztahu k nim považovat za neprovedené. O osobě K. F. S. hovoří všechny subjekty případu včetně poškozeného, ale korejské orgány se o něm nezmiňují, ba jeho zapojení do případu popírají. Proč tomu tak je, vyžádaný neví. Může jít o omyl a nedorozumění v komunikaci korejských orgánů mezi sebou navzájem, ale také může jít o úmysl korejských orgánů. Podle vyžádaného nelze vyloučit existenci klientelistické sítě a napojení osoby K. F. S. na bezpečnostní orgány Korejské republiky. Poukázal i na to, že korejské orgány neinformovaly o uhrazení vzniklé škody poškozenému ze strany vyžádaného.

15. Vyžádaný zmínil i další pochybnosti, které má o informacích od korejských orgánů. Rozebral informace, které podle jeho mínění vyplývají z přílohy 12 původní extradiční žádosti, zejména poukázal na to, že jím byla z bankovního účtu vybrána pouze hotovost ve výši 50 000 000 KRW a zbývající část 210 000 000 KRW byla zaslána převodem na jiný účet. Podle vyžádaného však korejské orgány v doplnění své žádosti takový závěr v rozporu se zjištěnými skutečnostmi považují za nespolehlivý, aniž by upřesnily, z jakého důvodu, případně čím byla tvrzení vyžádaného a poškozeného vyvrácena.

16. Vyžádaný připustil, že si je vědom, že městský soud nerozhodoval o jeho vině, ale toliko o přípustnosti jeho vydání, nicméně uvedené zcela zásadní nesrovnalosti, ve spojení s neochotou korejských orgánů poskytnout českým justičním orgánům relevantní informace, nelze podle jeho mínění odbýt tím, že se jedná o marginálie, které budou posouzeny až před korejskými justičními orgány. Tato pochybení či nesrovnalosti podle vyžádaného vážně zpochybňují bazální předpoklad extradice, tedy respektování práva vyžádaného na spravedlivý proces. Klade otázky, proč justiční orgány Korejské republiky nezaslaly českým justičním orgánům plnou verzi výpovědi poškozeného Y.-S. J., nýbrž jen její fragment, proč kategoricky popírají zapojení osoby K. F. S. a jeho matky do celého běhu událostí, proč nezodpověděly klíčovou otázku českých justičních orgánů, kam byla odeslána převážná většina finančních prostředků, proč neuvedly všechny aktuální informace, byť jimi disponují. Přitom ze všech předložených materiálů dle vyžádaného vyplývá, že verze předkládaná vyžádaným, že se sám stal obětí trestné činnosti, je nejen verzí výrazně pravděpodobnější než verze předkládaná korejskými orgány, ale zejména plně koreluje s vyjádřením samotných poškozených a všech dotčených svědků. Korejské státní orgány podle názoru vyžádaného krom z kontextu vytržených částí vyjádření poškozeného a jeho obchodního partnera, které byly vyvráceny jejich následnými komplexními prohlášeními zasílanými soudu, žádné jiné relevantní důkazy neposkytly.

17. Vyžádaný citoval vyjádření korejského prokurátora z doplnění žádosti o extradici, že existují dostatečné důkazy pro obvinění vyžádaného bez ohledu na jeho tvrzení. Takové vyjádření podle

vyžádaného podporuje pochybnosti o materiální realizaci práva na spravedlivý proces před korejskými justičními orgány, přičemž v tomto kontextu je nutno posuzovat formální záruky korejských orgánů. Podle vyžádaného je ujištění zaručující řádný spravedlivý proces s vyžádaným tak, jak je obecně vnímán v České republice a zemích Rady Evropy, jen ryze formalistickým prohlášením, jehož jediným cílem je snaha o vydání vyžádaného za každou cenu a následný výkon svrchované moci nad ním. Vyžádaný upozornil, že pokud bude fakticky vydán, takové rozhodnutí již nebude možné později revidovat. Bez řádného vysvětlení všech uvedených rozporů a náležitého zjištění skutkového stavu, nikoliv pro rozhodnutí o vině, nýbrž pro posouzení pravdivosti tvrzení obsažených v žádosti korejské strany, považuje rozhodnutí o přípustnosti vydání za předčasné. Jako paradoxní hodnotí, že městský soud uznal existenci rozporů mezi tvrzeními vyžádaného a korejských orgánů, když uvedl že jakékoliv obžalovaným naznačované machinace s trestním řízením, či účelovost jeho vedení v Korejské republice, nebyly konkrétní a jsou v rozporu s důkazy poskytnutými vyžadující stranou. Vyžádaného zaráží, že se městský soud těmito rozpory nezabýval, zamítl důkazní návrhy vyžádaného a bez jakéhokoliv materiálního odůvodnění nepřezkoumatelně konstatoval, že jsou tvrzení vyžádaného účelová.

18. Vyžádaný připomněl, že v průběhu řízení založil do extradičního spisu prohlášení poškozeného Y.-S. J. a jeho spolupracovníka J. P. či prohlášení svědků F. V. a A. N., jakož i informace získané obhájci zastupujícími vyžádaného před korejskými justičními orgány, z nichž se podává, že osoba K. F. S. je podle všeho strůjcem podvodného jednání, ke kterému byl vyžádaný bez svého vědomí zneužit. Městský soud návrh na doplnění dokazování těmito listinami zamítl, aniž by se náležitě vypořádal s tím, proč tak činí. I v extradičním řízení podle vyžádaného platí analogicky § 89 odst. 2 tr. ř., podle kterého za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, přičemž každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo k jeho provedení navrhnout. Nezpochybnil, že nelze tato prohlášení považovat za svědeckou výpověď ve smyslu trestního řádu, jde ale nejméně o listinné důkazy, které mají objektivní souvislost s předmětnou věcí. Proto je podle vyžádaného nezbytné tyto důkazy provést, zvláště za situace, kdy navrhuje k důkazu čtyři prohlášení, v jejichž světle je nezbytnost vysvětlení všech rozporů v žádosti korejských orgánů podle jeho mínění objektivně dána. Podle vyžádaného to neznamena, že soud důkazy předkládané vyžádaným automaticky upřednostní před důkazy protistrany, nicméně v rámci zachování zásad spravedlivého procesu se posléze se všemi rozpory musí náležitě materiálně vypořádat. Zamítnutím důkazních návrhů se podle vyžádaného městský soud řádnému hodnocení všech důkazů jak samostatně, tak ve svém souhrnu, vyhnul.

19. Vyžádaný dále městskému soud vytkl, že se vyhnul posouzení další důležité otázky, kterou je zdravotní stav a specifika náboženského vyznání vyžádaného. Přes dotaz státní zástupkyně orgány Korejské republiky adekvátně nezodpověděly, zda Korejská republika je schopna a ochotna zajistit vyžádanému v případě jeho hypotetického vydání specifické podmínky ve vazbě či výkonu trestu, spojené jednak s jeho objektivně nepříznivým zdravotním stavem, jeho vírou a tím, že je cizincem. Poukázal na to, že trpí kromě dalších obtíží nadstandardně vysokým krevním tlakem, pro který se dlouhodobě léčí, a pro který byl dokonce již jednou převážen do vazební nemocnice Brno. Ve vazební věznici v příčinné souvislosti s hypertenzí opakovaně zkolaboval. Dále se dlouhodobě léčí s poraněním na noze z doby vojny, přičemž mu ošetřující lékař doporučil provedení komplikované operace, která podle názoru vyžádaného přesahuje možnosti lékařské péče poskytované ve věznici. Poukázal i na své osobní zkušenosti z předchozího věznění v Korejské republice, podle nichž je dostupnost lékařské péče v korejských věznicích na mnohem nižší úrovni než v České republice, a to zvláště pro cizince, kteří v Korejské republice čelí diskriminaci. Ze své vlastní předchozí osobní zkušenosti také ví, že mu nebude umožněno praktikovat jeho víru, a to nejen v souvislosti se specifickými stravovacími potřebami, ale v podstatě komplexně. Tyto skutečnosti nebyly městským soudem zohledněny, přestože jde o základní práva a svobody zaručené nejen Ústavou České republiky, ale též Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

20. Za nepřezkoumatelný označil vyžádaný závěr městského soudu ve vztahu k charakteru Korejské republiky jako demokratické země s justiční soustavou odpovídající představám Rady Evropy. Poukázal na zjištění, že vzhledem k malé frekvenci mezinárodní justiční spolupráce s Korejskou republikou nejsou k dispozici relevantní informace Zastupitelského úřadu ČR v Soulu ani stanovisko odboru lidských práv a transformační politiky Ministerstva zahraničních věcí o stavu lidských práv v Korejské republice. Za takového stavu není podle vyžádaného možné učinit plošný skutkový závěr o dodržení všech standardů ze strany vyžadujícího státu, nýbrž je nutné posuzovat konkrétní individuální případ vyžádaného. Městský soud by si při takovém přezkumu jistě všiml vyjádření korejského prokurátora, který jinými slovy podle názoru vyžádaného fakticky uvedl „nechtě si vyžádaný říká co chce, existují dostatečné důkazy pro jeho obvinění“ nebo nevysvětlených rozporů v podstatných skutkových okolnostech, což naopak výše uvedené závěry o justiční soustavě odpovídající představám Rady Evropy výrazně zpochybňuje.

21. Vyžádaný poukázal na Vyhlášku č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Tato vyhláška obsahuje seznam zemí, které Česká republika považuje za tzv. bezpečné země, tedy podle výkladu vyžádaného země, které jsou považovány za materiální právní státy se všemi nezbytnými zárukami, včetně práva na spravedlivý proces. Jde to výčet 25 států mimo Evropskou unii, mezi nimiž se Korejská republika nenachází. Již z toho lze podle vyžádaného usuzovat na nevhodnost plošného závěru městského soudu, že Korejská republika je demokratickou zemí s justiční soustavou odpovídající představám Rady Evropy. Naopak z výše uvedeného vyžádaný dovodil, že Česká republika nevnímá Korejskou republiku jako tzv. bezpečnou zemi samu o sobě.

22. Vyžádaný navrhl, aby vrchní soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení, případně aby sám rozhodl, že vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do Korejské republiky pro uvedený skutek je nepřípustné.

23. Vrchní soud v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které vydání usnesení předcházelo.

24. V řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, neshledal žádné procesní vady. Byly dodrženy všechny zákonné lhůty. Vyžádaný měl v celém průběhu řízení dostatek možností k uplatnění své obhajoby a svých argumentů, důsledně bylo dbáno na zachování jeho práva na obhajobu, zejména měl možnost užít při řízení jazyk, kterému rozumí.

25. Městský soud provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Nepochybil, když zamítl návrhy vyžádaného na doplnění dokazování. Je zjevné, že návrhy vyžádaného směřovaly k úplnému objasňování všech skutečností důležitých pro rozhodnutí o vině vyžádaného, včetně odstraňování všech údajných rozporů. Všechny dokumenty, které vyžádaný chtěl provést k důkazu, mají zpochybnit jeho vinu, respektive některé atributy popisu skutku, pro který je žádán. Vrchní soud konstatuje, že účelem extradičního řízení není komplexní posouzení viny vyžádaného, nýbrž posouzení otázky, zda není dána některá z překážek vydání vyjmenovaných v § 91 odst. 1 z. m. j. s. Z ostatních listinných důkazů měl městský soud dostatek informací, na jejichž základě mohl posoudit přípustnost vydání vyžádaného, a právě a pouze tuto otázku v probíhajícím řízení řešil. Jeho úkolem nebylo zabývat se dopodrobna skutkovými okolnostmi trestné činnosti, jejíž spáchání je v Korejské republice vyžádanému kladeno za vinu. Nebylo tak třeba provést všechny dostupné důkazy a tyto hodnotit, jak by musel městský soud učinit, pokud by meritorně rozhodoval o vině vyžádaného na podkladě podané obžaloby.

26. Vrchní soud zastává názor, že provedenými důkazy bylo s dostatečnou jistotou prokázáno, že proti vyžádanému probíhá v Korejské republice trestní řízení pro konkrétní skutek, v němž je spatřován konkrétní trestný čin podle tamních zákonů, který by byl trestným i podle trestního zákoníku České republiky. Podobně, jako v případě sdělení obvinění osobě stíhané v trestním řízení

vedeném v České republice, není nutno ani v extradičním řízení požadovat prokázání jistoty, že se stíhaná osoba trestného jednání dopustila, postačí důvodné podezření. Z materiálů, které byly přiloženy k extradiční žádosti vyplývá dostatečně důvodné podezření, že se vyžádaný měl dopustit stíhaného jednání. Další dokazování bude, jak správně poznamenal městský soud, předmětem řízení vedeného v Korejské republice, a je mimo kompetenci českých orgánů činných v extradičním řízení.

27. Jak již bylo uvedeno, městský soud velmi podrobně vysvětlil, jakými úvahami dospěl k závěru, že není naplněn žádný z důvodů nepřipustnosti vydání podle § 91 odst. 1 z. m. j. s. Vrchní soud konstatuje, že úvahy městského soudu mají podklad v provedených důkazech. Na závěry městského soudu pro stručnost odkazuje a zareaguje jen na konkrétní námitky vyžádaného.

28. Byť to výslovně neuvedl, vyžádaný zpochybnil závěr městského soudu, že nejsou dány důvody nepřipustnosti jeho vydání podle § 91 odst. 1 písm. c) a o) a p) z. m. j. s. Ve vztahu k důvodu nepřipustnosti vydání podle § 91 odst. 1 písm. c) z. m. j. s. poukázal na svůj nedobrá zdravotní stav. Vrchní soud je ale toho názoru, že pokud zdravotní stav vyžádaného umožňuje jeho pobyt ve vězeňském zařízení v České republice, nebrání ani jeho umístění v obdobném zařízení v Korejské republice. Vychází přitom ze zprávy Ministerstva zahraničních věcí, z níž plyne, že vězeňská zařízení v Korejské republice prošla zlepšením v oblasti hygieny, zdravotní péče a přístupu k základním životním potřebám. Celkové podmínky ve věznicích jsou hodnoceny jako přiměřené a zadržovaným osobám je poskytována adekvátní pomoc.

29. Proti závěru městského soudu o neexistenci důvodu nepřipustnosti vydání podle § 91 odst. 1 písm. o) z. m. j. s. vyžádaný brojl argumentací, že závěr městského soudu, že Korejská republika je demokratickým právním státem, je pouze obecný, a nebylo prokázáno, že trestní řízení v Korejské republice splňuje parametry spravedlivého procesu, jak je obecně vnímán v České republice a zemích Rady Evropy. Podle názoru vrchního soudu se městský soud s takto vyznívajícími námitkami vyžádaného v odůvodnění napadeného usnesení již vypořádal. Vyžádaný je totiž uplatnil i v předchozím průběhu řízení. Vrchní soud může jen zdůraznit, že Korejská republika je již od roku 2012 smluvní stranou Evropské úmluvy o vydávání z 13. 12. 1957, vyhlášené pod č. 549/1992 Sb., včetně prvního dodatkového protokolu z 15. 10. 1975, vyhlášeného pod č. 29/1997 Sb. a druhého dodatkového protokolu ze 17. 3. 1978 vyhlášeného pod č. 30/1997 Sb. Byť není justiční spolupráce s Korejskou republikou četná, je třeba zohlednit, že ani Česká republika ani žádný z dalších smluvních států doposud vůči Korejské republice nevznesl k realizaci citované úmluvy žádné výhrady, naopak Španělské království potvrdilo, že jím sledovaný případ byl shledán spravedlivým a transparentním. Vrchní soud nemá důvod pochybovat o tom, že orgán, který poskytl ujištění specifikované ve výroku napadeného usnesení, je míní zcela vážně a zasadí se o to, aby ve věci vyžádaného svým závazkům dostal. Nemá žádné informace o tom, že by v obdobných případech bylo postupováno jinak. Irelevantní je odkaz vyžádaného na Vyhlášku č. 328/2015 Sb. Tou se provádí zákon o azylu a pojem bezpečná země je hodnocen podle odlišných kritérií, než která jsou zohledňována při posouzení, zda je v konkrétní zemi zaručen spravedlivý trestní proces. Citovanou vyhlášku navíc nelze vykládat tak, že všechny další země v ní nevyjmenované jsou automaticky považovány za země nebezpečné.

30. Podle názoru vrchního soudu bylo provedeným dokazováním také vyvráceno, že by vyžádanému v Korejské republice hrozilo mučení nebo jiné nelidské zacházení. Krom argumentace uvedené v odůvodnění napadeného usnesení vrchní soud poukazuje i na skutečnost, že Korejská republika je signatářem četných mezinárodních úmluv OSN přijatých v oblasti ochrany lidských práv. I v této souvislosti musí být zohledněno též ujištění poskytnuté kompetentním orgánem Korejské republiky.

31. Závěr městského soudu o neexistenci důvodu nepřipustnosti vydání podle § 91 odst. 1 písm. p) z. m. j. s. vyžádaný zpochybnil tvrzením, že na základě předchozí osobní zkušenosti se obává, že bude ve výkonu vazby a případného trestu znevýhodněn pro své vyznání, a protože je cizinec. Konkrétní zkušenosti nepopsal. Vrchní soud je přesvědčen, že tato obava vyžádaného byla vyvrácena. Může jen

znovu odkázat na argumenty již publikované. Korejská republika je smluvní stranou Evropské úmluvy o vydávání, smluvní stranou úmluv OSN přijatých v oblasti ochrany lidských práv a svobod, a též na ujištění, které bylo poskytnuto kompetentním orgánem Korejské republiky, že v případě vydání budou dodržena všechna lidská práva vyžádaného.

32. Vrchní soud nemohl tedy přisvědčit žádné z námitek uplatněných ve stížnosti. Stížnost vyžádaného proto byla jako nedůvodná zamítnuta.